

MARIBORSKI

Cena 1 Din

VEČERNIK

Uredništvo in uprava: Maribor, Gosposka ul. 11 / Telefon uredništva 2440, uprava 2455
Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 15. uri / Velja mesečno prejemanje
v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom 12 Din / Oglaš po ceniku / Oglaš
sprejema tudi oglasni oddelček „Jutra“ v Ljubljani / Poštni čekovni račun št. 11.400

„JUTRA“

Samomor nemške socialne demokracije

PO SVOBODNEM IZGLASOVANJU ZAUPNICE ADOLFU HITLERJU.

Spričo velike diplomatske bitke za rešitev razorožitvene konference v Ženevi, je svet skoraj popolnoma prevzel tragični samomor nemške socialne demokracije, ki ga je izvršila preteklo sredo popoldne pred očmi cele berlinske poslanske zbornice in državnega kancelarja Adolfa Hitlerja. Poslanci socialne demokratske stranke, ki je bila z brutalno silo zatrta, kateri so bile vzete vse sindikalne organizacije skupaj s premoženjem in tiskom, so prostovoljno in navdušeno glasovali za Hitlerjevo zunanepolitično deklaracijo in so s tem dali zaupnico njegovemu režimu in vsemu kar počne — tudi z njimi! Nihče, kdor je poznal to samozavestno stranko, ki je še pred nekaj meseci napovedovala, da bo s silo prepredila vsako žmago fašizma, ni niti v sanjah pričakoval, da bo končala tako žalostno, kakor je sedaj. Vsa zgodovina strankarskega življenja ne pozna sličnega primera, kakor je bila v sredo zaupnica nemških socialnih demokratov Adolfu Hitlerju!

Kako naj si to razložimo? Če bi uprabljali za odgovor na to vprašanje mnega meščanskih politikov, bi dobili od »Delavske Politike« in »Volksstimme« prav gotovo oblastno zatrdilo, da je to obrekovanje s strani sovražnikov marksizma, zato naj govori rajši veliki voditelj belgijskih socialnih demokratov, poslanec in minister Emile Vandervelde. Vandervelde je namreč odgovoril na vprašanje, kako se je moglo zgoditi, da je nemška socialna demokracija tako vdano podlegla Hitlerju, v francoskem tedniku »Marianne« z dvema vprokoma. Prvi je bilo nespravljivo sovraštvo med socialno demokracijo in komunizmom, drugi pa že iz svetovne vojne znani patriotizem nemških socialistov, ki si ne morejo kaj, da bi spričo najhujših nasilstev ne bili pred vsem Nemci in Germani, a potem šele svobodni ljudje in zastopniki delavskega razreda.

Ta definicija odličnega belgijskega socialnega demokrata pa postane še vse bolj resnična, če sežemo le po nekaterih besedah nemških socialnih demokratov sedaj. Ko se je delalo še pred Hitlerjevo žmago za sporazum med socialisti in komunisti, so socialisti odgovorili: »Uradno je komunizem izza vojne istoveten z boljševizmom, s katerim nemško svobodno organizirano delavstvo ni hotelo imeti nikoli niti najmanjšega opravka. Sredi ne-

vihte teh zadnjih dni ne izgubljamo glave in si ne damo vzeti svojega upanja. Stojimo pa na stališču, da je socializem svobodnega delavskega gibanja le nemška zadeva (eine deutsche Sache).« Če je še kdo dvomil o tem, da je nemška socialna demokracija najprej nemško nacionalna, nato dolgo nič in šele naposled internacionalna, potem po teh besedah pač ne more več dvomiti. A v podkrepitev tega naj veljajo še sledeči stavki, objavljeni po »Socialistični agenciji« dva dni po Hitlerjevi žmagi: »Novi vladi v rajhu je poverila mandat neoporečna večina. Kar se tiče mednarodnih pogajanj, ima torej zanje docela jasno poverilo. Ta vlada je vsekakor trdnjša od vseh prejšnjih ministrskih svetov. Reči moramo, da je toliko trdnjša, kolikor je posledica globokega razočaranja, ki ga je leta in leta doživljal nemški narod... Potrebni sta zmernost in modrosti hkrati s popolno jasnostjo glede obrambe ljudskih koristi v zunanji politiki: zato pa tudi zmernost in modrost v notranji politiki.«

Po vsem tem ni torej prav nič čudnega, če so poslanci te stranke v sredo prostovoljno, torci iz notranjega prepričanja glasovali za zaupnico Hitlerju! Vandervelde pravi ob koncu svojega članka: »Trebja je priznati, pa naj si je to prizna še tako trpko, da je del nemškega delavskega razreda, predvsem sindikalisti, pripravljen dati se pojašiti, kakor se je n. pr. pofaštilo v Italiji z Aragono vse preveč sindikalnih organizacij.« Vanderveldove ugotovitve in besede same nemške socialne demokracije nam pa nehoti vsiljujejo vprašanje: Ali niso naši tukajšnji socialni demokrati, ki so Nemci ali renegati, prav taki, kakršni so njihovi tovariši v Nemčiji, da so najprej nacionalni Nemci, potem dolgo nič in šele naposled internacionalci? Besno sovraštvo, ki so ga pokazali napram Slovincem in Jugoslaviji ob prevratu 1. 1918. in 27. januarja 1. 1919., kakor tudi v posameznih primerih nešteto krat vse do danes, nam to več ko potrjuje. Jabolko ni padlo daleč od drevesa! Tudi njim je socializem svobodnega delavskega razreda »nur eine deutsche Sache«! Res, več ko tragičen je konec, ki ga je doživel toliko slavljani »internacionalizem« socialne demokracije. Druga internacionala je mrtva in ne bo nikoli več doživela pomembnejšega novega vstajenja, še manj pa žmage.

Direktorij štirih velesil ustanovljen

V RIMU JE BIL DOSEŽEN SPORAZUM MED ITALIJO, FRANCIJO, NEMČIJO IN ANGLIJO. URADNO POROČILO. GLAVNI TEMELJI NOVEGA PAKTA. PRVA MNENJA TISKA.

BERLIN, 22. maja. O obisku nemškega državnega ministra Göringa v Rimu se doznava iz dobro poučenih rimskih krogov, da se sme po končanih razgovorih z ministrom Göringom in francoskim ter angleškim poslanikom računati z možnostjo skorajšnjega podpisa pakta štirih velesil, kakor ga je predlagal Mussolini.

RIM, 22. maja. Danes je bilo uradno objavljeno, da se je doseglo v pogajanjih med Mussolinijem, francoskim veleposlanikom de Jovenelom, pruskim ministrskim predsednikom Göringom ter angleškim veleposlanikom Grahamom popolno soglasje ter je bil nato sklenjen pakt štirih velesil. Pri tem izrecno poudarjajo, da so se vršila pogajanja med Mussolinijem in de Jovenelom v izredno prijateljskem tonu. Besedilo pakta je že na poti v Ženevo, kjer bo predloženo zastopnikom velesil.

PARIZ, 22. maja. Vsi današnji listi objavljajo z velikimi črkami preko celih strani senzacionalno vest, da so štiri velesile Francija, Nemčija, Anglija in Italija sprejele v Rimu po Mussoliniju predlagani pakt štirih velesil. Neki visoki funkcionar, ki je sodeloval pri teh rimskih pogajanjih, je izjavil, da je bil pakt sklenjen za dobo 10 let in je bila njegova sklenitev mogoča le na ta način, da je Nemčija opustila svoje dosedanje odklonilno stališče glede varnostnega pakta, ki ga je zahtevala Francija. Vsi dvomi, ki bi mogli vznemir-

jati pred vsem države male antante, so popolnoma razčiščeni. Novi tekst pakta je mnogo daljši kakor ga je predlagal Mussolini v svojem prvotnem osnutku. Prej ko slej pa vsebuje načelo revizije mirovnihih pogodb v okvirju in statutih Društva narodov.

PARIZ, 22. maja. Današnji »Ordre« najostreje kritizira postopanje francoske vlade v vprašanju sklenitve direktorije štirih. List naglašja, da se je Francija upognila pod mogočnim pritiskom ostalih velesil. Ker priznava novi sklenjeni pakt štirih velesil načelo revizije mirovnihih pogodb, bi francoska vlada po mnenju lista te pogodbe ne smela podpisati.

LONDON, 22. maja. Vest o sprejetju pakta štirih velesil je naletela pri vseh tukajšnjih listih na soglasno veliko zadovoljstvo. Listi pišejo, da je sprejem pakta konkreten uspeh mirovljubnega govora nemškega državnega kancelarja Hitlerja, ki je tako ustvaril znosljivejšo ozračje v Evropi. Z novim paktom je zopet vzpostavljeno evropsko ravnotežje in so se vrnila ženevska razorožitvena pogajanja na novo, ugodnejšo pot. Glavno vprašanje, ki je nastalo po rimskem dogodku, pa je, kako bodo sprejele rimski sklep države male antante in Poljska in kakšno stališče bodo zavzele. Vlade prizadetih velesil morajo s tem resno računati. List pa upa, da se bo v Rimu že našel izhod, ki bo zajamčil tudi respektiranje interesov male antante in Poljske.

Nazaj k položaju po sklenjenem premirju

GLAVNA ZAHTEVA NEMČIJE JE POPOLNO UNIČENJE VERZAJSKÉ MIROVNE POGODBE. NOVA UREDITEV NA PODLAGI WILSONOVIH NAČEL!

PARIZ, 22. maja. Iz Berlina se poroča: »Börsenzeitung« objavlja članek o novi zunanji politiki Nemčije, katere smernice je označil kancelar Hitler v svojem zadnjem govoru v državnem zboru. List pravi, da je Hitlerjeva zasluga v tem, da je vnesel v borbo za osvobodjenje Nemčije prav vse moralne sile nemškega naroda. Nova zunanja politika Nemčije si je zadala kot glavno nalogo, da najprej ugotovi na prav jasen način pravi izvor versajske mirovne pogodbe, da prouči njegovo vsebino in da pripravi njeno revizijo tako v moralnem, kakor tudi pravnem ter nemško-propagandnem pogledu. Vrniti se moramo na točko, s katere se je razvila vsa ta nesreča, to je na predhodna mirovna pogajanja. List računa na podporo ameriš-

kih Združenih držav, ker smatra, da je kriv današnjega kaosa mir, ki je bil sklenjen namesto na Wilsonovih 14 točkah dejansko na podlagi znanega predloga Georges Clémenceauja. »Nam se zdi, da je naloga g. Roosevelta v tem, da izvrši pravo nepotvarjeno oporoko pokojnega Wilsona in da deluje za revizijo versajske mirovne pogodbe. Vsi ostali nemški listi enodušno naglašajo v svojih včerajšnjih uvodnikih, da so Združene države, Nemčija in Italija izvršile svojo dolžnost v razorožitvenem vprašanju in da je sedaj vrsta na Franciji, da tudi ona pokaže svojo voljo in pripravljenost. Večina listov tudi brani Mussolinijev načrt in skuša dokazovati, da je ta načrt edina rešitev sedanjega mednarodnega položaja.

Francija sprejela Macdonaldov načrt

PARIZ, 22. maja. Glede francoskega stališča v Ženevi objavlja socialistični »Populaire« zanimive vesti, po katerih je bilo na predvčerajšnji seji ministrskega sveta na pobudo Paul-Boncourja in Daladierja klub ogorčenim ugovorom mornariškega ministra Levguesa sklenjeno, da se načelno sprejme angleški razorožitveni načrt. Ta načrt pa je vezan na dva pogoja: 1. Ustanovitev mednarodne razorožitvene kontrole in 2. Izvedbo razorožitve v etapah. V primeru, da se bo dosegel sporazum, se obvezuje francoska vlada, da bo takoj ustavila vsa

nova naročila in dela v oboroževanju na suhem, na vodi in v zraku, da tako tudi praktično pokaže in izvede omejitve oboroževanja. Če bo sklenjena ustanovitev kontrole oboroževanja, bo tudi Francija takoj sprejela prepoved napadalnega orožja in bo pristala po dejanski uresničitvi navedene kontrole na uničenje in pomednarodenje vsega napadalnega orožja. Te sklepe bo objavil Paul-Boncour v Ženevi in jih bo tudi zastopal.

ZRAČNA ZVEZA Z LJUBLJANO.

ZAGREB, 22. maja. Dne 1. junija se otvori nova zračna zveza Zagreb—Ljubljana—Zagreb.

Gömbösev obisk pri Dollfussu

SESTANEK OBEH MINISTRSKIH PREDSEDNIKOV IZRAZITO POLITIČNEGA ZNAČAJA. SODELOVANJE AVSTRIJE Z MADŽARSKO.

DUNAJ, 22. maja. Presenetljivemu obisku madžarskega ministrskega predsednika Julija Gömbösa na Dunaju in njegovemu nenavadno dolgemu razgovoru z zveznim kancelarjem dr. Dollfussom pripisujejo politični in diplomatski krogi izreden pomen. V zvezi z zelo dofočnimi izjavami madžarskega ministrskega predsednika, ki jih je podal v preteklem tednu v budimpeštanski poslanski zbornici o razmerju med Madžarsko in Avstrijo in v katerih je izrazilo poudarjal posebno interesno skupnost obeh držav, se govori, da se bo podal zvezni kancelar dr. Dollfuss že v prihodnjih dneh ponovno v Rim, kjer se bo nedvomno zopet sestal z Mussolinijem, čeprav se navađa uradno kot namen potovanja podpis konkordata med Avstrijo in Vatikanom. Trenutni vladni kurz v Budimpešti in na Dunaju kaže

v obojestranih napram Nemčiji prav vidni in čvrsti vzporednici in je verjetno, da sta oba vladna šefa na predvčerajšnji konferenci temeljito rešila vse zunanepolitične probleme, ki se tičejo istočasno Avstrije in Madžarske. Sicer pa je prisostvoval razgovoru med obema državnikoma tudi generalni ravnatelj za zunanje zadeve, Peter, kar daje srečanju med dr. Dollfussom in Gömbösom izrazito politični značaj. Ministrski predsednik Gömbös je odpotoval včeraj popoldne z Dunaja in se vrnil v Budimpešt.

RINTELEN ODHAJA.

DUNAJ, 22. maja. Današnji listi poročajo, da bo prosvetni minister dr. Rintelen še v teku današnjega dne podal ostavko. Kot njegov naslednik se omenja poslanec krščansko-socialne stranke dr. Alger.

Spomini na „Zeleni kader“ v pohorskih gozdovih

Doživljaji vojvode pohorskih dezertirjev. Ob 15letnici četovanja.

15. Nevarna košnja.

Tudi otavo sem prišel kositi na domače posestvo, kar nekemu »prijatelju« spet ni dalo miru. Ponovno je šel naznaniti orožnikom, da je dezertir Šarh doma. Prišel je tokrat samo eden orožnik. Sestra ga je zagledala skozi okno ravno med kosilom. Pri hiši smo takrat imeli hudega in močnega psa, ki nikogar ni pustil zlepa v hišo. Zato sem imel časa dovolj, da sem se pravočasno umaknil v skrivališče v kleti. Tudi tu bi me težko kdo našel, ker je bila luknja v zidu dobro maskirana.

Po stari pohorski navadi je oče pogostil s sadjevcem in kruhom tudi orožnika. Čeprav mi to ni bilo všeč, sem končno odobral očetovo početje, misleč, da bom sedaj lahko vsaj brez skrbi delal na travniku v grapi, kamor nihče ne pride. Dasi so me domači svarili, sem vendar tvegala in pomagal hlapcem naglati.

Naenkrat zaslišim skrivnostno pokanje vej v grmovju pod travnikom. Komaj pogledam, že vidim 10 korakov nasproti

orožnika, ki je bil malo prej še v hiši. Kot bi trenil je nameril revolver: »Stoj, ustrelim!« Moje orožje je bilo doma skrito v senu, zato sem bliskoma pregledal situacijo. Uvidel sem, da se s skokom za ovinek lahko rešim iz območja revolver-ske krogle, ki je trenutek pozneje že zgrešila svoj cilj.

V grapi sem našel slučajno lepo skrivališče pod skalo, zvečer pa sem jo kar najhitreje mahnil v planino k tovarišem. Pričakovali smo novo ofenzivo...

16. Puščavnik na Vitanjski planjavi.

Spet je prišla jesen v pohorske višave. Druga jesen mojega četovanja! Ali bo — zadnja? Kot povest, bučna in burna, se mi je dozdevalo vse večmesečno doživljanje vrh planin. Nedovzetno za vso mehko in ubranost, za milino in krasoto, je postalo to razburkano življenje. Še srnjak, ki ga venomer zalezujejo, izgubi orientacijo!

Zadnji tresljaji trhlega cesarstva so povzročili krčevite izpade proti vsem sovražnikom črno-žoltega režima. Ne-

znosna gonja se je pričela. Skoraj povsod smo našli blizu hiš zelene veje, ki so nas svarile: »Ne blizu!«

Zaradi nepredvidnosti so vojaki nekaj dezertirjev polovili. Hudo mi je bilo za tovariši. Postajali so mrki in čudaški, češ — saj ni ne konca ne kraja! Obupavali so. Tolažil sem jih, da mora skoraj biti konec. Pa so mi odvrnili, da kopriva ne pozebe, misleč pri tem mačeho Avstrijo. Iz posebnih razlogov sem izdal odredbo, da se »zeleni kader« za en mesec razpusti in se vsak poda po svojih potih na lastno odgovornost. Niso bili vsi za to, toda potreba je nanesla, da se razidemo vsaj začasno.

To je imelo svoj pomen. Uvidel sem, da nekateri niso dovolj utrjeni in popuščajajo. In vendar so naši cilji skupni, dosledni samo v strnjenem idealizmu in v ljubezni do domovine. Samotarstvo jim naj pokaže, da je le v skupnosti in slogi moč!

Sam sem se podal k Vitanjskim bajtam, ki so bile že izven rajona večnih zasledovanj. Samo lovski puška mi je bila prijateljica. Nekaj knjig mi je delalo kratek čas, narava in lep razgled sta me spominjala na življenjsko modrost. Pravo Robinzonsko življenje vrh pohorskega gozdnega kraljestva!

Skoraj dva meseca sem bil puščavnik v samotnih gorah. Ko sem nekoč prišel k nekemu drvarju, sem opazil, kako mi je bil jezik okoren. Beseda se ni ujemala z mislijo, zato me drvar tudi ni mogel razumeti. V bajti sem izravnal napako s tem, da sem glasno ponavljal besedo za besedo.

Kakor bi slutil nekaj velikega, me je hrepenenje neprestano mučilo in mi velelo nazaj k tovarišem.

(Dalje prihodnjič.)

Moški v vlogi »lepe Suzane«.

Čudna »vohunska afeta« se je zgodila pred dnevi v Marsellu. V neki krčmi je bila aretirana neka natakarka, ki je bila splošno znana pod imenom »lepa Suzana«, kjer se je ugotovilo, da je bila — moški. Na policiji je aretiranec izjavil, da je človek in da se piše Schwindelhammer. Svoj čas se je ponudil v službo francoskemu vohunskemu uradu, ki pa ga je odklonil. Da bi pa dokazal svojo sposobnost, je služil najprej kot služkinja pri nekem policijskem komisarju, od nje pa je vstopil kot natakarka v gostilni, kjer so ga prijeli. Policija je obdržala »lepo Suzano« v zaporu, da se prepriča o resničnosti navedb nadebudnega vohuna.

Inteligenca in sposobnost domačih in divjih živali

RAZVOJ DRESURE OD ZAČETKOV DO DANES.

Dresiranje živali ima dvojni namen: da se z dresuro nauči žival raznih del, od katerih ima človek korist, in da dresirana žival človeka kratkočasí. To sta prav za prav dve fazi v dresuri, izmed katerih druga vse bolj izpodriva prvo. Prvo fazo karakterizira to, da je človek učil živali delati zato, da mu neposredno služijo za prehrano. In tako ima človek še dandanašnji uprežno živino za prehrano. Če je hotel človek izkoristiti te živali, jih je moral naučiti različnih del, to je, moral jih je izdresirati. Brez tega bi ne bil mogel dobivati od njih koristi. Zato se je veliko trudil, dokler ni teh divjih živali navadil različnih del, ki mu koristijo.

Pozneje je človek iskal razvedrila, pa je zato začel v tem smislu vzgajati živali, ki so bile okoli njega. Tako so se nazadnje začeli pojavljati cirkusi.

Izmed vseh živali, ki jih človek uri v raznih umetnostih, je najbolj dovzetna opica. Ona je predstavljateljica intelekta v živalskem kraljestvu. Ljudje so gledali to pametno žival in so videli, s kakšnim razumevanjem dela različne kretnje, pa

so spoznali, da ponavlja ta žival skoraj tisto, kar človek. Nazadnje je pa vendarle samo opica, in dovolj je, da kdo samo omeni njeno ime, pa se že zasmejejo.

Znana je tista zgodba o opici in trgovcu s fesi. Tam se pripoveduje, kako je trgovec s fesi šel skozi gozd in kako je, ko je že dolgo hodil, legel, da si malo odpočije, v hlad pod drevo in postavil koš s fesi poleg sebe. Ko se je čez nekaj časa prebudil, ni malo osupnil: v košu ni bilo več nobenega fesa. In ko je pogledal na drevo, pod katerim je počival, je ostrmel: več ko dvajset opic je sedelo po vejah in vsaka je imela na glavi fes, nekatere tudi po dva, in vse so se škrabile. Ugibal je, kako bi zopet dobil svoje fese, pa se je spomnil, kakšno lastnost imajo te živali. Snel je svoj fes z glave in ga vrgel na tla. In res, kakor na povzelje so vsi fesi prileteli na tla.

To, da se oblačijo, da porivajo voziček itd., ni niti minimum tega, kar zna dobro dresirana opica po cirkusih, kjer je glavna atrakcija. Opice po cirkusih znajo voziti bicikel in mototikel, in sicer tako spretno, da bi jih lahko zavidali.

Zadnji čas so opice celo tatovi izkoristili v svoje namene: kradla je zanje na tako spreten način, da je imela policija veliko opraviti, preden je prišla tega četveronogatega tatu. Ker tako lahko pleza, zleze kaj hitro precej visoko in smukne skozi okno v stanovanje, vzame, kar se ji zdi, in se vrne po isti poti, ne da bi se doteknila ključavnice.

In ali ni čudno: dasi je opica tako inteligentna, vendar je vsakdo hud, kogar pokličejo z njenim imenom, dasi bi se morala včasih tudi sama opica zaradi tega čutili užaljeno.

Drugi po vrsti je naš odlični prijatelj pes. Tudi on je prav inteligenten, mimo tega pa še resen in se po tem tudi razlikuje od opice. Razen tega, bi lahko rekli, dela opica vse to, na kar je naučena podzvestno, pes pa ne. On ima iniciativno in dela vse z razumevanjem. To se vidi zlasti na lovu, kjer sam dela, ker ve kaj hoče. Dresura je tukaj samo zato, da brzda njegove strasti, od katerih bi imel človek precej škode, ako bi ne bilo dresure. Lahek je in okreten, a mimo tega še inteligenten, zato ga človek lahko izdresira, kakor hoče. Ampak nekaj je: on kaže v nekaterih rečeh nenavadne sposobnosti, ali kakor hitro zahtevamo od njega kaj drugega, gre stvar že malo težje. Pri vižlih je glavna plemenska lastnost njih dober volh, ki jih pa usposablja

samo za nekatera dela. Lovski psi so na pr. samo za lov, medtem ko volčjaki in doberman niso za to, zato so pa odlični policisti, pismonoše, akrobati...

Za psom ne zaostaja veliko konj. Tudi on se da lahko dresirati, ni pa tisto, kar tenkosledni pes. Ne mislimo na tisto, kar zna tenkosledni pes glede na svoj telesni stroj, ampak na samostojnost, ki jo očituje pri tem. On razume, in sicer še dovolj hitro, toda pri vsem kar naredi, mora biti človek navzoč. Dokler je človek pri njem, dela in zna, kar hoče, ali kakor hitro se človek umakne, se izgubi.

Tisto, kar je najtežje za človeka, pa je dresiranje levov, tigrov in krvoločnih živali sploh. Krotitci imajo silno veliko truda in muke, da te živali podrede svoji volji, ker se ti gospodarji puščave ne uklonijo tako izlaska ljudem. Tudi niso tako inteligentne kakor opice in pes. Tista njih krvoločnost, tista večna sovražnost proti vsakomur je tako globoko v njih ukoreninjena, da so čisto prežete z njo in da niso sposobne, da kaj drugega razumejo. Njih vaje, ki jih vidimo po cirkusih, so preproste, da jih lahko napravi vsak pes, če je še takšen polutan. Pri zori so prazni, toda razburljivi. Samo da vzbujajo razburjenost nevarnost, ki grozi krotilcu, kadar je v njih kletki, ali pa nevarnost, ki grozi občinstvu, ko bi te zveri pobesnele.

Mali oglasi

Razno

SURKOL.

sigurno sredstvo za pokončevanje škurkov in rusov. Drogerija Kanc. 1404

MARTIN SAFRAN.

sobo-, črkoslikar, pleskar in ličar. Maribor, Slovenska ul. 16, prevzema vsa v to stroko spadajoča dela ter jih izvršuje dobro in poceni. 1664

NOGAVICE

Koroška c. 1. 1835

DNEVNO SVEŽI JOGHURT na debelo, na drobno. Mlekarnja Bernhard, Aleksandrova cesta 51. Koroška cesta 10. 1668

OBLEKE, ČEVLJE.

če tudi potrebne popravila, knjige, nakit, porcelan, pohištvo, perilo, plača najboljši Grajska starišarna, Trg svobode. 1662

POHISTVO

lastnega izdelka dobavlja po skrajno zmernih cenah. Zaloge pohištva združenih mizarjev. Vetrinjska ul. 22. nasproti tvrde V. Weigl. 1800

VINO.

prvovrstno, od 5 litrov naprej po 4 Din liter, sadjevec liter Din 1.50 prodaja A. Puhali. Vinarje 174. 1800

Sobo odda

SOBO S ŠTEDILNIKOM, električno razsvetljavo, oddam v najem. Pobrežje, Zerkovska cesta 38. 1864

Prodaj

PRODAM KOMPLETNE KNJIGE za prvi razred klasične gimnazije in otroško posteljo. Aleksandrova cesta 83. 1863

SPALNICO.

iz mehkega lesa, novo, moderno lakirano, zelo ceneno na prodaj. Vse mizarstvo. Miklošičeva ulica 6. 1839

V najem

ODDAM KONJSKI HLEV in malo sobico takoj v najem. Vprašati na Tržaški cesti številka 18. 1664

Službo išče

POSTREŽNICA išče delo za celi dan. Naslov v upravi »Večernika«. 1861

Oglašujte!

VELEZANIMIVI ROMAN

PROKLETSTVO LJUBEZNI

DOBITE TUDI V UPRAVI »JUTRA IN VEČERNIKA«
MARIBOR, GOSPOSKA UL. 11

CENA ZA OBA DELA 35 DIN

Še samo kratekčas

traja oblastno dovoljena razprodaja pri

Kormannu
v Mariboru, Gosposka 3

Izrabite brezpogojno pred opustitvijo trgovine ta prilžnostni nakup. Oglejte si moja izložbena okna. Tako ceneno še niste nikdar kupili!

20 do 50% popusta in še ceneje!